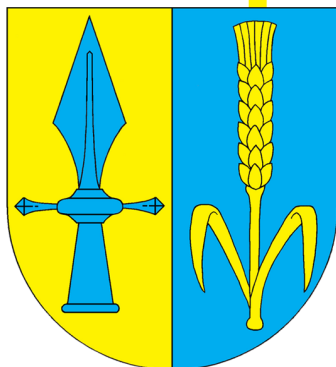

MŠ PŘEZLETICE

PAVLINKA

MATEŘSKÁ ŠKOLKA SE PŘEDSTAVUJE...

Jak šel čas s přezletickou školkou
Školka v obrazech
Na školkovské slovíčko

SLOVO ŘEDITELKY

SLUNÍČKA SVÍTÍ, HVĚZDIČKY ZÁŘÍ...

Kronika Mateřské školy Přezletice se začala psát již před 2 lety, kdy 12. září 2011 začala fungovat jedna třída pro 20 dětí, v prostorách bývalé ZŠ Vinoř.

Datum 7. října 2013 se však do její historie, jak by napsal kronikář, vryje zlatým písmem.

To, co se ještě před pár měsíci zdálo být neskutečné, se stalo realitou! V tento den se pro 50 dětí z Přezletic otevřela nádherná prostorná dvoutrídni školka. S tím, jak to nebylo snadné a kolik bylo třeba vyvinout úsilí, než jsme si školku slavnostně odemkli, vás velmi realisticky obeznámily paní starostka a paní místostarostka ve svých článcích. Rovněž zmínily poděkováním velmi důležitým a nepostradatelným o-

sobám, bez nichž bychom se z krásné nové školky neradovali a já se dovolím k poděkování připojit a ještě jednou poděkovat vedení obce, především paní starostce Veronice Vrecionové a místostarostce Lídě Červínové a to nejen v souvislosti se stavbou nové školky, ale především za jejich podporu, vstřícnost a spolupráci, která mezi školkou a úřadem je výborně nastavena a do fungování školky se promítá.

Rovněž bych chtěla jmenovitě poděkovat rodičům, kteří nám ve finální části pomáhali s vystěhováním školky z Vinoře a následným nastěhováním do nové budovy v Přezleticích. Děkuji panu Brožovi, panu Dolečkovi a panu Kolářovi, kteří obětovali celé sobotní dopoledne při stěhování, panu Jelínkovi, který nám připravil papírové boxy a panu Balkovi, který v neděli před otevřením dodělal některé důležité detaily.

Poděkování patří také všem zaměstnancům, kteří během týdne a víkendu připravili školku tak, aby mohla v pondělí 7. října přivítat všechny děti a společně s nimi se vydat vstříc novým zážitkům. A že jich opravdu nebude málo, to se budete postupně dozvídat z našich webových stránek.

Tak alespoň malá ochutnávka...

Čekají nás divadelní představení, koncerty, výlety, workshopy s rodiči, společné oslavy svátků Vánoc a Velikonoc, noc strávená ve školce, plavání, sportovní události/nazahradě bude sáňkovačí kopec, okolo školky běžecká dráha/... A scházet nebudou ani zájmové kroužky v odpoledních hodinách: angličtina, logopedie, výtvarná výchova, pohybové hry, pěvecký sboreček, Těšíme se do školy aneb Předškoláček trochu jinak...

Zbývá ještě představit všechny zaměstnance. Třídou Hvězdiček povede Světlana Padalíková a Michaela Spěváčková, třídu Sluníček Pavlína Vrtišová a Lucie Zavadilová. O kuchyni se nám bude starat Tereza Šmerdová a o to, aby bylo vždy skvěle uklizeno Jana Koubková.

Závěrem bych se vrátila k úvodnímu nadpisu SLUNÍČKA SVÍTÍ, HVĚZDIČKY ZÁŘÍ...

Za celý kolektiv mateřské školky si přeji naplnění těchto slov, přeji si aby děti v naší školce byly spokojené, šťastné, rozzářené a rodiče odcházeli za svými povinnostmi s pocitem, že je o jejich děti výborně postaráno.

Michaela Spěváčková
Ředitelka MŠ

ZLEVA
Světlana Padalíková,
Michaela Spěváčková,
Lenka Vrtišková,
Tereza Šmerdová,
Jana Koubková a
Lucie Zavadilová

SLOVO STAROSTKY

Nejen paní učitelky se staly předmětem dětské tvorby . . .

Milé děti, vážení rodiče, Přezletáci.

V pondělí 7. října byla slavnostně uvedena do provozu budova mateřské školky u nás v Přezleticích. Dovolte mi proto připomenout alespoň ty nejdůležitější kroky, které této radostné události předcházely.

V posledních letech probíhá v naší obci poměrně masivní výstavba. V důsledku toho se k nám stěhuje mnoho nových lidí, a to především mladých rodin s malými dětmi. Ve srovnání s jinými obcemi v České republice, ze kterých spíše mladí odcházejí do měst, je to pro budoucnost Přezletic velice potěšující zpráva. Současně tato skutečnost vyvolává řadu nových potřeb a požadavků, které musí vedení obce řešit. Jedním z těchto problémů se před pár lety stala chybějící školka. Problém je ještě umocněn tím, že podobný demografický vývoj probíhá ve všech okolních obcích i v okrajových částech Prahy a tak není ani kam dojíždět. Podobný problém řeší řada starostů v okolí.

Například s panem starostou Martinem Kupkou z Líbeznic, který také přijel na otevření naší mateřské školky, jsme poslední měsíce skoro denně konzultovali jednotlivé problémy a překážky, kterými jsme procházeli při výstavbě, protože i Líbeznice před pár dny otvírala nové třídy. A tak bych mohla jmenovat řadu dalších obcí.

Ráda bych vás upozornila na to, že abychom do budoucna přešli dalším podobným problémům, s každým novým investorem vyjednáваме a požadujeme finanční či naturální participaci na budoucí občanskou vybavenost. Zároveň jsme také v roce 2011 schválili nový územní plán, který zcela jasně vymezuje podmínky, za kterých je možná další výstavba. Například: až bude chtít investor stavět na lokalitě „Bílá vrátka“, musí nejdříve postavit školu.

Ale zpět k naší školce. Zkrátka ihned, jakmile jsme začali tento daný problém před pár lety tušit, započali jsme pracovat na projektu budovy mateřské školky. Žádali jsme opakovaně o dotace. Bohužel ROP Střední Čechy nám nikdy nevyhověl. Toto vše se táhlo asi tři roky. Mezitím jsme šetřili a vybírali příspěvky od developerů. Také jsme bohužel museli pozastavit některé jiné investiční akce. Mám samozřejmě na mysli opravy a výstavby místních komunikací. Až začátkem tohoto roku jsme věděli, že pokud zlevníme projekt, budeme schopni tuto stavbu postavit za vlastní našetřené prostředky. A šťastný konec již znáte.

Těch posledních pár měsíců jsme se věnovali především výstavbě budovy a v této souvislosti musím poděkovat všem těm, kteří nám nezištně pomáhali a stále ještě pomáhají. Nejprve bych chtěla zmínit pana ar-

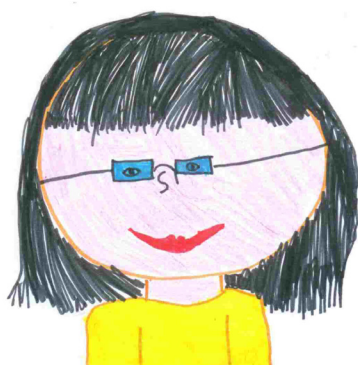
chitekta Břetislava Lukeše. Jelikož budova MŠ je montovaná stavba, pan architekt nám nabídl, že se pokusí navrhnout vnější i vnitřní řešení školky tak, aby byla zajímavá a příjemná na pohled. Jsem přesvědčena, že se mu vše podařilo a budova se tak stala i ozdobou centra naší obce. Dále moc děkuji paní Lence Bulové, která vypracovala návrh zahrady a ještě jí čeká plno práce v souvislosti s realizací. I ona pojala svou práci trošku netradičně, a já jsem přesvědčena, že výsledek bude zajímavý, účelný a velice pěkný. Další poděkování patří panu Tomášovi Mesnerovi, který „řídil“ terénní úpravy. Také musím zmínit pana Romana Perglera, který sponzorsky dodal anténu i rozvody po školce, pana Zdeňka Handschuha za pomoc při všech elektropotížích včetně montáže venkovního osvětlení a dala pana Michala Chautura za rychlou a kvalitní montáž zastínění oken.. Nicméně především patří velký dík a ocenění paní místostarostce Lídě Červínové, která poslední měsíce trávila mnoho a mnoho hodin včetně víkendů a to jak přímo na stavbě, ale také i mimo ni, při jednáních s různými úřady. Výstavba mateřské školky a její uvedení do provozu totiž podléhá veliké řadě různých povolení, norem, předpisů, zákazů, podmínek, což je pro zdárný průběh stavby velmi důležité. „ Lído, moc děkuji.“ Na závěr mi dovoluji popřát našim nejmenším pohodový vstup do mateřské školy, krásné zážitky, aby navázali řadu nových kamarádství a nikdy nezapomněli na léta strávená v péči paní učitelek .

Veronika Vrecionová, starostka

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Nejen paní učitelky se staly předmětem dětské tvorby . . .

LIDA

Dobrý den vám všem. Držíte v rukou mimořádné číslo Obecního zpravodaje, které jsme se rozhodli věnovat pouze a jenom naší nové školce, protože je to opravdu věc, která si zaslouží pozornost.

Dlouho neuvěřitelné se totiž stalo skutkem a v Přezleticích byla v pondělí 7. října otevřena dvoutrídni mateřská škola pro 50 dětí!

„No to je sláva, to je přece samozřejmost mít v obci školku“, řekli by si možná někteří přespolní či nově přistěhovaní; opak je ale pravdou. Zabrousíme-li malinko do historie Přezletic, dáme si jen takové malé školkovské Historické drobečky, a přečteme-li si články z historie, které pro nás připravuje na našich webových stránkách MUDr. Tomáš Dvořák, tak zjistíme, že Přezletice (tehdy Předletice)

a Ctěnice byly od pradávna „přiškoleny“ do Vnoře, jak dokazuje kronika Obecné školy z let 1878 – 1919. Ačkoliv jsme jako obec žádali v roce 1894 o „odškolení“ obce předletické a ctěnické za účelem zřízení dvoutrídni školy, snaha tehdejších představitelů obce nebyla vyslyšena; a to se celá věc řešila až na ministerstvu. Záznam z kroniky celkem obsáhle popisuje, jak se žádost posuzovala:

O žádosti té konáno dne 17. května 1894 komisní obecní šetření ve Vnoři, při němž měřila se vzdálenost obce Předletické od prahu školy ve Vnoři trojím směrem, a to: od školní budovy podle hřbitova a háje Ctěnického ku kříži na návsí v Předleticích a odtud až na Zlatý kopec, pak z Předletic po silnici k cukrovaru Vnořskému po erární silnici ku škole, dále z Předletic vozovou cestou do Vnoře a odtud po okresní silnici rovněž ku škole Vnořské. Toto troje měření dalo se k naléhavé žádosti zástupců Předletic, kteří tvrdili, že školní dívky v zimních a jarních nepohodách po silnici do školy ubírat se musejí, nikoliv cestou kolem háje a hřbitova do Vnoře. Tvrzení toto nezakládá se ovšem na pravdě, neboť dívky od nepamětných dob chodí po cestě výše jmenované, jež jsouc 1540m z délky svou schůdností a úpravou k těm nejpohodlnějším cestám v Čechách počítati se může.

Sluší se uvést, že zástupcové z Předletic svým beztaktným jednáním a neslušným vystupováním při úředním řízení žádost svou spíše poškodili, než aby jí byli prospěli.

A tak zůstali Přezletice i nadále „přiškolené“ k Vnoři, což platí dodnes. Je škoda, že se v 19.století nevěnovali předškolnímu vzdělávání a místo obecné školy nežádali o zřízení dvoutrídny školy mateřské.

První mateřskou školu i pro „přiškolené“ obce postavily vnořské Opravný zemědělských strojů (tzv. Deylovka) teprve v roce 1964 a školka v této budově v ulici Mikulovické funguje dodnes. Bohužel po revoluci v letech horentní výstavby na polích kolem Prahy přestala její kapacita pochopitelně stačit a zvláště děti z „přiškolených“ obcí se neměly šanci do školky dostat. Možná, že to „socialistické“ plánování mělo něco do sebe, protože plán masivní výstavby měl jít ruku v ruce s plánem na vybudování občanské infrastruktury, a to včetně školských zařízení. Bohužel se tak nestalo a nedostatek míst ve školkách se řeší za pochodu. No řeší ... to se ani řešením na celostátní úrovni ani snad nedá nazvat, protože stát peníze na stavbu školek formou dotací nedává a nedává ač to politici ve svých programech stále slibují a slibují.

Paní starostka se ve svém Slově se podrobně věnuje našim marným žádostem o dotaci na výstavbu školky a popisuje cestu, jak se do budoucna podobným problémům vyhnout. Ale rodiče dnešních „školčáků“ budoucnost nezajímá, protože potřebují dát dítě do školky teď a také další dva roky; problém vyžadoval okamžité řešení, zvláště když nás dnes a denně bombardují média palcovými titulky o nedostatku míst ve školkách.

Chtěla bych na tomto místě „smeknout“ před paní starostkou, která dokázala nejen ustát tlaky nespokojených rodičů, ale hlavně udělat to nejzásadnější rozhodnutí – školku postavit z vlastních zdrojů. Po konzultacích s jinými starosty přednesla zastupitelům návrh postavit montovanou dřevostavbu s rychlou dobou výstavby a tvrdě nastavila pro výběrové řízení strop

pro cenu budovy školky; cena tak byla do soutěže podstatně nižší než dodavatelé dřevostaveb na svých stránkách inzerují. Byla to loterie, že se nikdo nepřihlásí, ale dopadlo to dobře a do soutěže se přihlásily tři firmy. Vítězem se v souladu se zákonem o veřejných zakázkách stala firma s nejnižší cenou, která byla skoro o půl milionu nižší než ostatní dvě nabídky. Do podrobností zacházet nebudu, ale opět se potvrdilo

jak to cenami vítězů je a dovolím si ještě jednou poděkovat paní starostce za tvrdá a nesmlouvavá jednání se zhotovitelkou firmou ohledně pokusů zvednout cenu pomocí víceprací. Fakt smekám klobouk.

A tak se v pondělí 7. října 2013 konečně rozběhl v Přezleticích školní rok a i když se budou během tohoto roku teprve dokončovat práce na úpravě celé zahrady, která se za-

zelená a rozkvetne až na jaře, chtěla bych popřát všem dětem, jejich rodičům i celému personálu školky, aby se jim krásně „školkovalo“.

Lída Červínová, místostarostka obce

NA ŠKOLKOVSKÉ SLOVÍČKO S ...

Lenkou Bulovou

Držíte sice v rukou mimořádné číslo Obecního zpravodaje, ale přeci jenom bychom měli držet alespoň trochu zpravodajský řád.

Když je dnešní číslo věnované celé školce, nesmíme zapomenout ani na její zahradu. Budova včetně příjezdu a chodníku byla jasně daná projek-

tem, ale co s těmi zbývajících 1500 metry čtverečními zahrady? **Kde si budou děti hrát, kde budou stromy, herní prvky, ... nelehké otázky.** Kdo-pak by nám na ně nejlépe odpověděl?

Opět se osvědčilo přísloví „líná huba holý neštěstí“, takže jsem nebyla líná a dobře mířenými dotazy jsem se dostala k č.p. 27, kde třetím rokem bydlí doslova „zahradnická“ rodina Bulových. To byla trefa.

Ačkoliv chodím kolem vašeho domu denně, nikdy jsem si ani já nevšimla nápisů na několika autech - Zahrady Bula; to nejsem moc pozorná. Hlavně, že ale vím, že se zabýváte zahradní architekturou a že jste byla ochotná nám pomoci s návrhem zah-

rady naší nové školky. Děkujeme.

„To nemáte vůbec zač. Možná bych naopak měla poděkovat já vám (smích), protože vlastně připravuji zase něco úplně jiného než jsem dělala doposud. Sice jsem několik dětských hřišť navrhla, ale byly to vesměs klasické herní prvky, které jsem zasazovala do prostoru. Tohle je pro mě obzvláště příjemná práce, protože nebudeme dětem předem určovat, co mají dělat – tady se sklouznout, tudy vylézt, ale necháme hru na jejich fantazii.“

Je to na Vás i vidět. Když jsme spolu seděli nad Vaším prvním návrhem herních prvků, neměla jste takovou jiskru v očích jako teď.

„To bude tím, že jsem v tom předchozím návrhu neviděla tu správnou myšlenku, bez ní se mi špatně pracuje; kromě toho mi to přišlo stejné jako spousta jiných hřišť. Mě už odmala strašně nebavilo nic, co je pořád stejné, a snažila jsem se dělat i podobné věci jinak.“

Priznám se, že i já mám problém s těmi unifikovanými dětskými hřišti; bohužel ty však mají ten správný certifikát bezpečnosti. Škoda, že nemůžeme dovézt na zahradu ty ohromné špalky od hasičárny, na kterých se všechny děti na čarodějnicích tak vyřádily. Alespoň ten kopec na sáňkování se mi zatím splnil.

„A právě náš rozhovor o lezení dětí na kusy dřeva mě přivedl na myšlenku spíš přírodních herních prvků, které by jednak rozvíjely v dětech nápaditost a zároveň vytvořily krásný zahradní prvek. A už jsem měla v hlavě myšlenku. Vzpomněla jsem si, jak jsme dětem postavili na zahradě malé teepee z uschlých stonků topinamburů a začala jsem přemýšlet, jaké jsou jiné stonky či proutky na větší stavby a napadly mne proutky vrbové. Věděla jsem, že se skupina zahradních architektů přímo zabývá přírodními prvky a jak jsem tak surfovala po internetu, našla jsem odkaz na www.vrbicky.net a myslím si, že to bude přesně ono – teepee, iglú, altánek, tunýlky i plůtky na probíhání či ohraničení záhonků a vzhledem k vybudovaným závlahám na zahradě se proutky zazelenají a děti budou mít všechny prvky živé.“

Ačkoliv já si tam asi hrát fakt nebudu, přesto se těším, jak bude zahrada vypadat. Pro naše čtenáře zatím malá ukázka v podobě pár fotografií. Těšme se na konec října, kdy by se měly vrbičky začít sázet, a vraťme se ještě na začátek našeho povídání, a to k zahradnické rodině.

„To zní hezky, to by měli moji rodiče radost. Kousek od Štířína, odkud pocházím, mají moji rodiče zah

radnictví se zaměřením na okrasné školky, takže já v zahradě doslova vyrůstala. Ani jsem si nedovedla představit, že bych se věnovala něčemu jinému než zahradnictví. Studovala jsem v Mělníce střední zahradnickou školu, která měla tehdy nejlepší úroveň v Čechách a po maturitě v roce 1995 jsem tam pokračovala v dvouleté vyšší odborné nástavbě a pak vystudovala na zemědělské univerzitě v Brně zahradní a krajinnou architekturu. Nemohu zapomenout na studium na detašovaném pracovišti v zahradě lednického zámku, za to stálo studovat až na Moravě.“

Takže to bychom měli – Vy jste zahradní architekt a Váš manžel, jak mi říkal, realizuje vaše nápady; tedy on spíš říkal, že je na tu těžkou ruční práci. Tak to je krásná spolupráce, jen jestli se shodnete?

„Mám tu zkušenost, že co zahradník, to názor, ale musím říct, že za ty roky se s manželem spíše doplňujeme. I když o prosazování svých názorů také není nouze. Za těch skoro dvacet let to už ani jinak nejde.“

Dvacet let? Toseznátezmateršskéškoly?

„Z mateřské ne, jenom ze střední (smích). Ale vzhledem k tomu, že já po nástavbě šla hned studovat a manžel začal pracovat v zahradnické firmě se zaměřením na vzrostlou zeleň, tak jsme se dlouhou dobu vidali jen občas smích. Pak začal i manžel studovat a zároveň jsme si založili firmu a společně podnikali. Specializujeme se spíše na soukromé projekty a soutěží na veřejné zakázky se moc neúčastníme; máme problém s cenou zakázek, která je v napros

tém případě na úkor kvality. Pohybujeme se v zahradnictví opravdu dlouhou dobu na to, abychom věděli, za kolik se dá reálně a kvalitně zahrada pořídit. Bohužel jsme volná živnost a podle toho to také na trhu práce vypadá. Je to škoda.“

S tím sice musím po pár zkušenostech se zahradnickými firmami bohužel souhlasit a po několika absolvovaných výběrových řízeních jsem také trochu skeptická, že cena je až na prvním místě. Ale pojďme ještě honem do školky. Jak se vašim dětem v nové školce líbí?

„Strašně moc. Vzhledem k tomu, že oba chodili s tatínkem ‚pomáhat‘ na zahradu a pozorovali to velké stěhování, nemohli se pondělka ani dočkat. Každý den nakukovali okny do tříd a pozorovali, jak je paní učitelky zdobí. Jen Magdička byla první den trochu zklamána, že ‚ani nestačila domalovat obrázek a už musela jít domů‘ smích.“

Tak to je asi ta nejlepší odměna za tu lehce stresující práci. Paní Bulové jsem moc poděkovala za čas nejen na rozhovor, ale hlavně za ten, který věnuje školkovské zahradě a už se moc těším na konec října, kdy se zahrada začne proměňovat ve vrbičkový ráj.

LČ

ŠKOLKA V OBRAZECH

ZLATÝ KLÍČ K ODEMČENÍ NOVÉ ŠKOLKY A DVA ŘÁDY ZEDNICKÝCH LŽIC ZLATÝCH.

A zatímco některé děti trošinku plakaly, že nechtějí ve školce zůstat, některé další, zejména ty hodně malé si tak hrály, že pro změnu pak plakaly v náručích maminek ony, že nechtějí ze školky odejít. To jsou paradoxy!

„To je ale nuda, už aby chom si mohli jít hrát“, jasně svým postojem, pardon, vlastně posezem, naznačovali školcoví mazáci.

NEJEN DĚTI BYLY NA ZAHÁJENÍ ŠKOLKY SLAVNOSTNĚ OBLEČENY

Proměna bláta v parkoviště (teď už jen dostat bláto z Kaštanové ulice, že; držíme si proto palce, ať se nám podaří dosáhnout na dotaci pro rekonstrukci části této ulice).

SLUNÍČKA

HVĚZDIČKY

JAK ŠEL ŠKOLKY ČAS

Začali jsme na zelené louce 28.5.

Prosili jsme oblohu, aby se nad námi slitovala a dovolila sluníčku vysušit základy školky. Nebesa

za příjemného jarního počasí, které se ale pár dní nato změnilo v

deštivého Medarda a místo louky byl močál.

se smilovala a poslala nám pár tropických dnů. Ty akorát stačily na vysušení podsypu základové desky, který se podařilo po „stopadesátěšest“ konečně udušat tak, že vyšla hutnicí zkouška. Hurá!!!! (Malé vysvětlení pro ty, co se pořád divili, proč jeden den bagr něco zasypá, aby to druhý den druhý den neuhutníš kdyby čert na praseti jezdil.

Konečně byla deska hotová, a to se všemi odpady, které prošly skvěle při tlakové zkoušce. Netěsnil jen jeden spoj, což se podařilo hravě spravit. A přišel Den D (22. červen) a s ním najela do Přezletic karavana kamionů s naší školkou; vlastně pardon, se zdmi obvodovými včetně oken i zdmi vnitřními včetně zabudovaných průchodek pro „dráty“ elektrické, počítačové, internetové a televizní. Ale když se s počasím daří, tak se daří ... začaly červnové deště, co deště – lijáky.

Zem byla promáčená i podmáčená a do toho najížděly těžké kamiony se stavebními díly. Zručnost řidičů i závozníků dokázala vše v blátě ustát, ale nikdo nepočítala s únavou materiálu. Ozvalo se prásk a naštěstí v momentě, kdy nikdo u kamionu nebyl, praskla ocelová postranice a vnitřní zdi školky se vysypaly z kamionu do bláta.

Hopla.(25. červen)

Ale stavělo se dál, obvodové zdi byly neporušené a mohl se usazovat krov. (27.června)

Na krov přišly latě a kontralatě a parofolie a izolace a ... **(8. července)** prostě vše potřebné k tomu, aby se mohla položit střešní krytina a začít práce na vnitřcích školky. A v půlce července se už rýsovaly budoucí dětské umývárny a záchodky a během srpna se definitivně vybarvily.

Venku se pochopitelně také pilně pracovalo. Nejdřív dostala školka ve dnech šedivých mraků podobně šedivý (a pro mnohé z nás už teď krásný) kabát **(23.července)** a jen vykouklo letní slunce, rozzářila se i naše školka v podobě duhových plastických pruhů na fasádě **(1.srpna)**.

Při pohledu na hromady hlíny před školkou se jistě ptáte, kam všechna ta vykopaná zemina přišla a kolikrát se musely nákladáky otočit při cestě na skládku. Prozradím, že ani jednou, naopak se do školky přivezlo mnoho kubíků další a další zeminy, ze které na severní straně školky vyrostl „kopec“ na budoucí sáňkování. Na pohled není sice největší, ale když si stoupnete nahoru, je to solidní výška. A ty výhledy do kraje, ta panoramata ...

Kromě stavby kopce se v areálu školky začalo s dlážděním příjezdové cesty a chodníku (29. srpna), dostavěl se plot pro soukromí dětí na školkovské zahradě. A dláždilo se jeden den, druhý přijela jiná parta dlaždičů a všechno zase vyndala, a to včetně obrubníků, a třetí den se vše opakovalo. Prostě pánové, sklony a výšky se musí dodržovat! Ale konečně bylo jakž takž hotovo a mohlo se začít se závěrečnou prohlídkou stavby.

17. září byla školka zkolaudována! Kdo by si myslel, že nejlépe druhý den mohou děti začít chodit do školky, ten se sakra mýlil. Vezmu to jen ve stručnosti: na základě kolaudačního souhlasu s užíváním stavby jsme požádali o zápis školky do katastru nemovitostí a

Krajskou hygienickou stanicí o souhlasné stanovisko s užíváním jak mateřské školy, tak i stravovacího provozu. Vyplnili jsme neuvěřitelné množství příloh k žádosti o změnu v zápisu v rejstříku škol a školských zařízení (z vinořské MŠ Přezletice do přezletické MŠ Přezletice) a 26. září byla MŠ Přezletice se sídlem v Přezleticích do rejstříku zapsána!

Mezitím v areálu školky začaly zahradní úpravy, a to jak budováním závlahového systému pro zajištění stále zelené šťavnaté trávy pro hraní dětí na zahradě, tak i základů pro budoucí závodní dráhu okolo celé školky. Také blátivá plocha před školkou se začala proměňovat na parkoviště.

V pátek **27.zář**í vyhlásila ředitelka školky týden ní ředitelské volno a začalo velké stěhování vybavení školky z Vnoře do Přezletic. Mezitím se intenzivně budovalo nové vybavení, a to včetně všech tabulí i nástěnek. Jen paní ředitelka ještě zůstala ve Vnoři, protože tam se dne **1.října** uskutečnil zápis do školky. A ostatní paní učitelky i další pracovnice školky připravovaly školku k jejímu zprovoznění. Práce to bylo jako na kostele, aby se skladiště a staveniště změnilo v útulné dětské třídy.

Čáry máry fuk ...

A ještě jednou: Abraka dabra ...

Ale už konec čarování; ostatně to nebyla žádná kouzla, ale skvělá práce jedné paní ředitelky, třech paní učitelek, paní uklízečky, paní kuchařky a několika tatínků našich školčáků, kteří vykouzlili třídu Hvězdiček a Sluníček.

A také jedné třídy na různé zájmové kroužky. A jak to bylo dál? Zazvonil zvonec a Přezletic bez mateřské školy byl konec. V pondělí 7. října v 8,00 hodin byla školka slavnostně zlatým klíčem odemčena.

Tím by mohla pohádka o školce v Přezleticích skončit. Ale ještě než ten zvonec v podobě odemčení školky zazvonil, byly za vybudování školky „vyznamenány zlatým řádem“, podobně jako v pohádce o princezně se zlatou hvězdou na čele, obě představitelky obce – starostka i místostarostka, a to Řádem Zlaté zednické lžíce. Tento řád jim předal starosta obce Líbeznice pan Martin Kupka.

Ale teď už opravdu cililiiink a odemyky odemyky...

LČ

OBECNÍ ZPRAVODAJ - vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 550 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Radek Červín.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady.

Slušná pravicová politika

Martin Kupka

starosta Líbeznic

www.martinkupka.eu

